Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza)

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Eu sunt mereu astăzi. Amin. Vin cuvânt pe pământ. Vine cu norii cuvântul Meu. Iată-l, vine cu norii şi se face râu al vieţii în care să se boteze toţi cei ce cred în el, în cuvântul Meu. Cuvântul Eu sunt. Dacă însetează cineva, să vină la Mine să bea, să vină să bea din apa râului vieţii, şi râuri de ape vii vor curge din pântecele lui, căci va primi Duh Sfânt. Amin. Cel ce crede, să vină să bea, că n-am venit să judec lumea, ci am venit să suflu peste ea Duh Sfânt şi s-o nasc din nou şi s-o înnoiesc. Se împlinesc Scripturile naşterii din nou a lumii, şi vin să împlinesc. Amin. N-am venit să judec lumea, ci ca s-o înnoiesc am venit, dar cel ce nu crede în Mine, Cuvântul Care vine cu norii, acela a şi fost judecat. Cel ce nu crede este judecat de necredinţă, căci cuvântul Meu care vine din Mine cu norii, este adevărat cuvântul care se naşte din Mine.

Eu sunt Cuvântul Tatălui, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaşte, dar voi Îl cunoaşteţi, fii ai lui Israel luat din români. Vin la voi cuvânt, şi Mă port din loc în loc ca să Mă vestesc că vin, aşa cum Gavriil a binevestit venirea Mea de la Tatăl trup născut din Fecioara mama Mea.

O, ţara Mea, întoarcerea Mea la oameni, ţară Românie, am luat din mijlocul tău fiu binevestitor, înaintemergător, dar lumea din tine nu l-a cunoscut, şi mai-marii tăi care judecă pământul au suflat în lumina Mea cu care Mă vesteam prin înaintemergătorul Meu, şi el a fost strivit de necredinţă şi de fiii ei, aşa cum a fost Ioan strivit de iudei. Dar Eu, ca un Dumnezeu, Mi-am făcut iesle în tine, şi în ea Mă nasc cuvânt, şi cu el tai împrejur la inimă şi la urechi pe cei ce vin să bea din apa cuvântului Meu, râul vieţii, care curge din tronul slavei Mele. Am făcut în tine zi de întâmpinare a Mea şi vin să fiu întâmpinat de cei ce nu cred până nu aud şi până nu văd. Am intrat cuvânt în casa Tatălui Meu, casa cea de rugăciune de pe pământ, aşa cum atunci am intrat copil de doisprezece ani şi vorbeam înţelepţilor şi mai-marilor de peste mulţimile de atunci. Am făcut şi fac tot ce este scris să fac, căci scris este: *«Iată, noi le fac pe toate»,* şi iar, şi iar le fac.

Am făcut din tine cristelniţă de botez, ţara Mea cea dată Mie de Tatăl ca să vin în tine precum este scris în Scripturi că vin a doua oară pe pământ. Binevestire M-am făcut în tine, zi de naştere M-am făcut în tine, tăiere împrejur la inimă şi la urechi am dat să fac peste tine, zi de întâmpinare a Mea, ca să te slobozesc de apăsarea necredinţei, ţara Mea iubită. Cuvânt de predică nouă M-am făcut în tine, şi cristelniţă de botez am făcut din tine, ca să se boteze în tine toţi cei ce vor lua calea vieţii cea fără de moarte.

O, fiică Românie, am făcut din tine fată de împărat, că tu ai nume de fată şi te-am numit crăiasă, tată. Caută să fii în Duhul Meu când Mă auzi cuvântând peste tine. Caută, tată, să fii atentă şi să înţelegi, că Tatăl, în Mine este când Eu grăiesc de deasupra ta peste tine cuvânt. Tu eşti a Mea, şi în tine Mă fac Iordan, şi vor veni la tine mulţimi ca să se boteze în râul vieţii, în Iordanul vieţii precum atunci veneau la Iordan mulţimile ca să se boteze cu botezul cel de la Ioan. Zi de praznic Mă fac în tine. Azi e zi mare, azi e praznic împărătesc, şi praznicul zilei de azi vine din părinţi, vine din strămoşi, şi serbez pe româneşte în tine zi de Bobotează, pe strămoşeşte serbez cu tine, ţara Mea, ţara strălucirilor, căci aşa ai fost vestită de proorocii care te-au vestit de la Duhul Sfânt ca să fii. Tu eşti ţara strălucirii despre care a vestit Daniel, proorocul Meu, căci ţara Mea Israel nu M-a primit când am venit de la Tatăl; s-a temut că vin să domnesc peste ea şi nu M-a primit, şi plata ei a fost cu cei necredincioşi. Dar prin tine, ţara Mea, luată dintre neamurile pământului ca să fii Ierusalim nou, Israel nou, voi răscumpăra şi pe Israel, că el

e poporul Meu ales, şi cele făgăduite nu se iau de peste cel ales al Meu. Pe tine te-am născut din credinţa ta în Mine, şi se bucură strămoşii tăi că tu eşti vie printre mulţi morţi, şi eşti. Şi cum să nu fii, şi cum să nu înviezi tu, cea care eşti, dacă Tatăl te-a ales să fii ţara strălucirilor? Din cea părăsită a făcut Tatăl Meu cea strălucită, că iată cine este strălucirea ta! Eu sunt ziua care luminează peste tine. Eu sunt în tine soare care străluceşte de şapte ori, şi tu străluceşti cu Mine şi eşti.

Sunt cu cei vii venit la tine, ţara Mea. Sunt cu praznic strămoşesc în tine, că azi e praznic sfânt de botez şi vin să rostesc în ieslea cuvântului Meu cuvânt de apă sfinţită prin cuvântul Meu, căci Eu sunt Arhiereu în veac, după rânduiala Tatălui, după rânduiala lui Melchisedec, preotul cel tainic al Tatălui Meu, care M-a făcut pe Mine pâine şi vin şi M-a dat lui Avraam ca să Mă fac sân al lui Avraam, în care să se odihnească cei vii, cei ce sunt vii în vecii vecilor. Sunt vii strămoşii şi sunt în Mine, căci Eu sunt sânul lui Avraam în care drepţii se odihnesc şi sunt vii, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii, nu al celor morţi.

Vin strămoşii cu Mine pe pământ la tine, poporul Meu de azi. Serbează cerul cel viu în tine. Se coboară cerul la tine şi serbează praznic de Bobotează, că e zi de Bobotează, şi Eu serbez în mijlocul mulţimilor şi fac din tine Iordan, iubita Mea, ţara Mea. Şi se vor boteza în tine mulţimi multe şi vor crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine ca să se facă râu de Iordan, apă de botez şi Duh Sfânt peste mulţimi. Iată Eu şi pruncii Mei; calul alb şi călăreţul lui, Păstor tainic, cu nume tainic. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, nume tainic, şi nimeni nu înţelege numele Meu cel tainic.

Suflu peste tine Duh Sfânt, ţara Mea, iubita Mea. Ia, tată, Duh Sfânt, căci Tatăl este în Mine când Mă fac cuvânt peste tine.

Luaţi Duh Sfânt, fii ai României! Luaţi şi daţi şi veţi avea plată de apostoli ai Duhului Sfânt. Amin.

Am făcut din tine zi de naştere a ta, zi de înviere, şi te iubesc, iubita Mea, ţara Mea. Mai presus de ziua învierii te iubesc. Mă fac peste tine cuvânt, ca să te vindeci la cuvântul Meu. Scoală-te şi umblă! Mergi şi vesteşte împărăţia cuvântului Meu în tine, că tu eşti împărăţia Mea cu care vin la tine şi te numesc crăiasă, ţara Mea.

Am făcut din tine Tabor, munte de Tabor, în care Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu ca să te schimb la faţă şi să fii chipul şi asemănarea Mea, om nou, născut din cer, neam nou să fii, neamule român. Învaţă, tată, Evanghelia ca s-o cunoşti. Lasă ştiinţa omenească şi ia de la Mine ştiinţă cerească în dar, şi nu mai fă ca omul cel de la început care a furat ştiinţă prin călcare de poruncă, căci omul a furat ştiinţa şi este fur.

Am venit să te iert, omule. Să te dezleg de păcat am venit, că păcatul se naşte din neascultarea de Mine. Păcatul s-a născut din omul cel făcut de Mine, cel cu duh de viaţă din Mine. Păcatul îi zice omului tată şi mamă, dar am venit cuvânt de la Tatăl, că era scris în Scripturi să vin cuvânt şi să Mă fac izvor peste pământ şi să-l nasc pe om din cer, din cuvântul Meu să-l nasc pe cel ce crede în Mine, iar cel ce nu crede a şi fost judecat. Amin.

Cină de cuvânt Mi-am întins în tine, Românie. Veniţi la cină, fiilor români, căci cei poftiţi nu vin. Veniţi şi luaţi şi mâncaţi cuvânt. Acesta este cuvântul Meu, cuvântul adevărului, Duhul Adevărului. Cel ce nu crede în Mine, Cel ce vin cuvânt, cel ce nu crede că Eu sunt cuvânt, să creadă măcar în cuvântul acesta, că este cuvântul care are viaţă veşnică în el, aşa precum Eu am învăţat Evanghelia Mea pe cei ce cred în ea.

Trezeşte-ţi păstorii, ţara Mea, ca să-Mi audă glasul şi să-l pună peste tine. Evanghelie de aur să-ţi dea de la Mine şi să te păstorească păstorii tăi. Păstorul trebuie să fie vas de aur, de trebuinţă stăpânului. Un slujitor adevărat nu se încurcă cu treburile lumeşti şi fireşti, ci cu cele cereşti, şi este vas de aur, de trebuinţă stăpânului. Aşa le spun celor ce te păstoresc pe tine, turmă a Tatălui Meu, Românie, biserica Mea cea de apoi, în care Mă fac trup şi cuvânt, duh şi adevăr, căci tu trebuie să Mă ai întreg, Românie, biserica Mea în care M-am întors ca să fiu cu tine trup şi

cuvânt şi să Mă vesteşti mulţimilor Dumnezeu adevărat, Dumnezeul tău, Dumnezeul României, precum Israel Îl numea Dumnezeu al său pe Cel adevărat. Ia duh de credinţă, tată, căci cel ce nu crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine, acela nu crede în Dumnezeu, şi de aceea nu crede în cuvântul acesta. Să nu-Mi ceri semne ca să crezi, că nu-ţi voi da nici un semn decât cuvântul acesta. Cel ce nu crede în Cel ce Se face cuvânt din cer peste pământ, acela nu crede în Dumnezeu.

O, strămoşii tăi se roagă în Mine, se roagă Tatălui ca să coboare peste tine Duh Sfânt ca să ştii să înţelegi cuvântul vieţii, Evanghelia cuvântului Meu care se vesteşte la toate neamurile pământului mai înainte de arătarea trupului slavei Mele, ţara Mea. Se roagă strămoşii pentru tine ca să nu uiţi serbările strămoşeşti, şi să te aşezi în ele, şi să le aşezi la locul lor, ţara Mea creştină, căci măsura facerii aşa a lucrat când am aşezat semnele vremii. Am lucrat cu măsură când le-am făcut pe toate, şi rosteam când lucram facerea la început, lucram şi ziceam: *«Am făcut»,* şi a fost o seară şi o dimineaţă pentru fiecare facere din cele ale facerii. Asta e măsura: o seară şi o dimineaţă, şi nu cum măsoară omul timpul ca să schimbe vremurile de la locul facerii lor.

Omul a schimbat hotarul facerii şi praznicele care vin din strămoşi. Eu sunt Cel ce am făcut vremile şi semnele vremii, şi omul a schimbat semnele vremii de la locul lor, şi când le-a schimbat, a uitat că măsura este ziua, o seară şi o dimineaţă, şi se numeşte ziuă măsura. Eu sunt Cel ce am făcut luna spre vremi şi soarele care-şi cunoaşte apusul său. Eu sunt Cel ce am pus întunericul şi s-a făcut noapte ca să iasă fiarele şi să mugească şi să ceară de la Mine hrană. Eu sunt Cel ce răsar soarele şi adun fiarele în culcuşurile lor, iar omul iese la lucrul său şi la lucrarea sa până seara. O, cât M-am mărit Eu în lucrările Mele, şi omul a uitat, şi s-a sculat şi a schimbat vremile şi a zis că este el. Omul s-a făcut Dumnezeu şi a zis că este el, dar măsura Mea este ziua, o seară şi o dimineaţă, şi acestea nu s-au mutat de la locul lor şi îşi cunosc hotarul. Numai omul nu mai iubeşte facerea Mea şi semnele vremii, că făcut-am luna şi soarele spre vremi ca să ştie omul măsura şi să n-o mute de la locul ei şi să prăznuiască serbările Mele la locul lor. Şi am făcut încă un semn al vremii, căci am înviat în ziua întâi a săptămânii, şi această zi a rămas la locul ei, şi o vestesc pe ea semnele lunii, căci am pus luna spre vremi, şi soarele care-şi cunoaşte apusul său.

Azi e zi de praznic, zi de Bobotează, zi venită din strămoşi, sărbătoare care-şi cunoaşte hotarul. E zi de Bobotează în tine, biserică România, biserica Mea cea de apoi, casa Mea de oaspeţi, casa Mea de întoarcere. Vine Tatăl Împăratul cu nunta Fiului Său în tine, căci Tatăl este în Mine când vin la tine. Vino la cină, vino! Am în mijlocul tău grădiniţă de fii, şi în ea sunt trup şi cuvânt, aşa cum sunt Eu întru a doua Mea venire. Îmi cobor trupul şi cuvântul în grădiniţa Mea cu fii, şi mereu le zic la fii: *«Luaţi, mâncaţi, acesta este Trupul Meu şi Sângele Meu. Luaţi şi mâncaţi, acesta este cuvântul Meu, Duhul Adevărului. Mâncaţi şi creşteţi, că Eu sunt Cel ce cresc în voi. Eu sunt Cel ce sunt, şi alţi dumnezei nu sunt. Eu sunt cu voi şi în voi, ca să fiţi şi să Mă daţi oamenilor spre zi de naştere şi de botez şi de înviere şi de înălţare şi de veşnică cină cu Mine în cer şi pe pământ.»,* aşa le spun fiilor din grădina cuvântului Meu care aud glasul Meu care vine cu norii până deasupra grădiniţei cuvântului Meu.

O, voi, cei ce credeţi, credeţi şi înviaţi viaţă fără de moarte, căci cuvântul Meu are în el viaţă veşnică după cum scrie în Scripturi. Iar voi, cei tari la cerbice, care din fire staţi împotriva Duhului Sfânt, Care Se face cuvânt de viaţă veşnică peste noroade, voi, cei tari la cerbice, lepădaţi-vă de voi şi luaţi în voi pe Dumnezeu, credincios şi adevărat. Cel ce crede în Mine să se lepede de sine şi să-şi ia crucea să-Mi urmeze Mie, să ia în el viaţa Mea şi să-Mi urmeze. Amin. Iar cel ce nu crede în Mine cuvânt venit cu norii, să iasă de sub judecată şi să creadă, că Eu am putere să-l fac să creadă pe cel ce nu crede. Scris este: *«Puneţi-Mă la încercare şi veţi vedea că Eu sunt»,* Cel ce Mă fac cuvânt şi vin cu norii, precum scrie în Scripturi: *«Iată, El vine cu norii».* Amin.

Pace ţie, ţara Mea, pace ţie şi naştere ţie şi botez ţie, şi zi de înviere ţie, cea dintâi pe pământ! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce vin la tine, iubita Mea, ţara Mea, căci te iubesc, iubito. E zi de Bobotează. Eu sunt cu tine cu zi de praznic sfânt de Bobotează, iubita Mea, ţara Mea, poporul Meu român, poporul Meu ales, cel dintâi pe pământ, muntele Meu cel sfânt, ţara Mea, iubita Mea. Amin, amin, amin.

06/19-01-1997